

«ԹՈՂ ՏՈՒԷՐ ՄԱՆԸ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՇՈՒ ԳԱՆ» : ՂՈՒԿ. ԺԸ. 16:

ՀԱՏՈՐ Գ.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ. ՅՈՒՆԻՍԱՐ 1. 1874.

Թ Ի Ի 1

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Երբ Լուսիան տարւոյն վերջին գիշերն անկողին մտաւ, կաղանդի օրուան վրայ կը խորհէր: Շատ ուրախ էր նոր տարին եկած ըլլալուն համար. և կը յուսար թէ իր բարեկամները պիտի գային զինքը տեսնել, ու

մէկտեղ խաղալ: Նաեւ քնանալու միջոցին, միտքը եկաւ իր մօրը խօսքը որ ըսած էր թէ շատ կը փափաքէր որ փոքրիկ աղջիկը նոր տարին ուղիղ կերպով սկսէր, և ոչ միայն սկսէր այլ և բոլոր տարին սիրուն և հնազանդ զաւակ ըլլար:

Այսպէս գիշերը աս բաներուն վր-

այ երազ տեսաւ: Երազին մէջ տեսաւ որ նոր տարուան առառն էր, ինքն ալ աչքը բանալով իր առջին գեղեցիկ հրեշտակ մը կը տեսնէր որ ճերմակներ հագած էր, և ճակտին վրայ պայծառ ու փայլուն աստղ մը ունէր: Հրեշտակին ձեռքը թերթ մը ճերմակ թուղթ և գրիչ կար: Աս թուղթը Լուսիային երկնցներով ըսաւ, «Աստուծոյ արձանագրութեան գրքէն քեզի յատկացուած թերթն է ասիկա, որ աս նոր տարուան մէջ քու գործերովդ պիտի լեցունես»: Աս տարուան վերջին օրը լմննալուն պէս նորէն պիտի գամ որ առնեմ ասիկա ու միւսներուն քովը դնեմ մինչև դատաստանին օրը: Միշտ աղօթք ըրէ որ գործերդ աս ճերմակ թուղթը չաղտոտեն, այլ երկնաւոր Հօրդ հաճելի ըլլան»:

Երբ հրեշտակին քաղցր ձայնը վերջացաւ, Լուսիա արթնցաւ և հասկցաւ թէ երազ էր: Բայց նոր տարւոյն առաջին օրը մինչև իրիկուն ան ճերմակ ու մաքուր թուղթին վրայ կը խորհէր, որուն վրայ իր ամէն խօսքերն ու խորհուրդները կ'արձանագրուէին:

Դուք ալ որ հիմա աս 1874 տարին կը սկսիք, Պօղոս, Յակոբ և Յօհաննէս, Մարիամ ու Եղիսաբէթ, և ամէն ուրիշ տղայք, կ'ուզեմ որ յիշէք թէ Աստուած կը տեսնէ ձեր ամէն ըրածները, և թէ աս նոր տարուան ամէն մէկ օրուան պատմութիւնը անցեալ օրերուն պատմութեանը վրայ կ'աւելնայ ան աներեւոյթ արձանագրութեան մէջ: Թերթին վրայ գեռ չեկած օրերուն տեղը ճերմակ ու անբիծ է: Ողորմած Փրկիչն օգնէ ձեզի այնպէս ապրելու որ ձեր կենաց արձանագրութիւնը երբ գրուի, մէջն այնպիսի բան մը չգտնուի, զոր պիտի վախնաք տեսնել դատաստանին օրը:

ԱՐՇԱԿԻՆ ՆԵՂԸ ՄՏՆԵԼԸ

Արշակին մայրը խնձոր մը թողած էր պատուհանին մէջ զոր Արշակ դուռնելով կերաւ, ու ետքը սուտ մը խօսեցաւ անոր վրայ որ չպատժուի: Մայրը երեւան հանեց անոր սուտը, ու ըսաւ անոր թէ սուտ խօսելը մեծ մեղք է, և թէ այն մեղքը ոչ միայն մօրը դէմ է, այլ նաեւ Աստուծոյ դէմ:

Արշակ կը զարմանար թէ իրօք ճշմարիտ է որ Աստուած ալ պիտի պատժէր զանկա միայն մէկ պղտիկ սուտին համար: Կը փափաքէր որ երբեք ըսած չըլլար ան սուտը, բայց անով բանը չէր փոխուեր, անկա գրուած էր իրեն դէմ: Եւ Արշակ անանկ անհանգիստ էր որ վերջապէս գնաց նորէն իր մօրն հարցնելու անոր վրայ:

Մայրը լաթեր կը շտկէր, Արշակ ալ անոր մօտը աթուռի մը վրայ նստաւ ու ըսաւ, «Մայրիկ, Աստուած ալ պիտի պատժէ զիս խնձորին նկատմամբ ան սուտը ըսելու համար»:

Մայրը հարցուց անոր թէ Աստուած ծաշունչին մէջ ան բանին վրայով կարդացած է:

«Այո», ըսաւ Արշակ, «Աստուած ծաշունչին ըսածին նայելով Աստուած պիտի պատժէ զիս, բայց ես կը խորհիմ թէ Աստուած ինծի պէս փութիկ տղու մը պիտի դժայ»:

«Արդէն չը դժար, Արշակ: Ամէն օր քեզի հոգ չը տանիր» հարցուց մայրը:

«Այո», ըսաւ Արշակ, «բայց երբ օր մը այն սուտին համար պիտի պատժուիմ, հիմա բոլոր ուղածս ունենալը ինչ օգուտ է ինծի»:

«Արշակ», ըսաւ մայրը, «Աստուած քու գիտցած է՝ աւելի դժած է քեզի. Յիսուս Քրիստոս աշխարհ կաւ մեղաւորները փրկելու, քեզի պէս պղտիկ մեղաւորներն ալ. և եթէ դուն իրօք կը ցաւիս ու կը խնդրես Աստուծոյ որ Յիսուս Քրիստոսի համար ներէ քեզի, ան խոստացած է ու կը ներէ»:

«Իրաւ կը ներէ», հարցուց Արշակ. «բոլոր ընելիքս աս է»:

«Այո», ըսաւ մայրը, «բոլոր ընելիքդ ան է. միայն թէ եթէ զղջացած ատենդ՝ այլ ևս այսպիսի բան պիտի չընես»:

«Զղջացած եմ», ըսաւ Արշակ, «և այլ ևս պիտի չընեմ այնպիսի բան մը, եթէ Աստուած ներէ ինծի Յիսուս Քրիստոսի համար»: Այսպէս Արշակ ուրախ սրտով դպրոց գնաց:

Եւ մեծնալէն ետքն ալ երբ կը փորձուէր մեղաց մէջ իյնալու, թէ որ վայրկեան մը կենալով խորհէր, (կը ցաւիմ որ ամէն ատեն չէր խորհէր) աս բանը իր միտքը բերելով, այսինքն թէ Աստուած ինչպէս սիրով ներած էր անոր ան սուտին համար, կ'ամէնար ընել ան բանը որ պարտաւոր էր խոստովանել Աստուծոյ իբրեւ մեղք անոր օրինացը դէմ:

ՀՐԵՇՏԱԿ ԷՐ ԱՆ

Օր մը քանի մը տղաք փողոցէն կ'անցնէին քիչ մը ամուր խօսելով և խնդալով, ու տուններէն մէկուն դուռը մարդ մը եկաւ և ըսաւ անոնց որ այնչափ ձայն չընեն, ինչու որ տանը մէջ հիւանդ կին մը կար որ անոնց ձայնէն նեղութիւն կը զգար: Տղաքն ալ ան տանը առջևէն հանդարտութեամբ անցան: Երբ քիչ մը ճամբայ առաջ դացին տղայմէն երկուքն ըսան խօսել իրարու հետ կնոյ վրայ, և կը զարմանային թէ ինչու համար խնդալուն և խօսելուն ձայնը զանկա աւելի դէժ պիտի ընէր: Մէկը ըսաւ միւսին, «Արդեօք աս հիւանդ կինը Յիսուսի վրայ տեղեկութիւն ունի, ինչու որ կ'իրաւնօրեայ դպրոցի ատեն դաստատուն ըսաւ թէ Յիսուս հիւանդներուն կ'օգնէ, եթէ անոնք աղօթք ընեն անոր»: Միւս տղուն ալ յայտնի չէր հիւանդին Յիսուսի վրայ տեղեկութիւն ունենալ կամ չունենալը, բայց ըսաւ. «Երթանք ան տունը և խմացունենք անոր»: Ետ դար-

ձան որ երթան, բայց կանկ առին, ինչու որ կը վախնային անծանօթ տուն մը երթալ այնպիսի գործով: Բայց վերջապէս դացին ան տունը: Հոն մարդ չկար, ու անոնք ալ վախցան դուռը զարնելու: Բայց պատուհաններէն մին կ'ոտրած էր, ու մեծ տղան զգուշութեամբ ան պատուհանը ելաւ ու սենեակէն ներս նայեցաւ: Հոն ալ ուրիշ մէկը չկար, բայց միայն հիւանդ կինն իր անկողնոյն վրայ պառկած: Տղան գլուխը պատուհանէն ներս խօթեց ու կանչեց. «Տուտու, տուտու, հաւատա՛ճէր Յիսուս Քրիստոսի և պիտի փրկուիս. անոր ապաւինէ»: Եւ այսպէս երկու տղաքը միատեղ կը ցածնուն չափ շուտով փախան անկէ:

Հետեւեալ առտուն դրացիներէն մէկը գնաց հիւանդ կնոյ որպիսութիւնը հարցունելու:

«Այսօր շատ աղէկ եմ», ըսաւ. «երէկ շատ ապերձանիկ էի. քովս բարեկամ մը չունենալու համար, բայց անկողնոյս վրայ պառկած ատենս ձայն մը եկաւ ինծի այսպէս. 'Հաւատա՛ճէր Յիսուս Քրիստոսի և պիտի փրկուիս. անոր ապաւինէ': Անկա հրեշտակ մ'ըլլալու էր, ինչու որ նայեցայ ու մէկը չկար. անկէ ի վեր երջանիկ եմ»:

ՄԱՐՍՈՒԱՆՈՒ ՏՂԱՔՆ ԻՆՉՊԷՍ ԿԱՐՈՂ ԵՂԱՆ ԱՒԵՏԱՐԵՐՆ ԱՌՆԵԼ

Այս կողմերն այս տարի հացի նուազութիւն կայ, և աղքատները մեծ նեղութեան մէջ են. շատ կը վախնային որ տղաք պիտի չկրնային Աւետաբերն առնել, քանզի շատերը դժուարութեամբ իրենց ապրուստը կը հոգան: Սակայն մեծապէս ուրախացանք, երբ ասոնց համար ճամբայ մը բացուեցաւ իրենց ուղածը ձեռք ձգելու: Ինչպէս որ հաղար անգամ ապացուցուած է, դարձեալ ապացուցուեցաւ այն առածին ճշմարտութիւնը որ կ'ըսէ թէ, «Ուր որ կամք կայ, ճար կայ»: Դպրոցին պարապոյ ժամանակը, նոր տանը վրայ աշխատելու ընդհանուր հրաւեր մը տրուեցաւ, և տղաքը եկան բազմութեամբ. շատ սիրով քար կը բերէին դաշտէն, կամ կղմնտար (քէրէմիթ) կը կրէին կամ տաշեղ (թալաշ) կը ժողովէին: Այսպէս երեսուն և հինգ տղայք իրենց համար Աւետաբեր մը շահեցան իրենց

աշխատանքով բոլոր ուրիշ գրողները
ընեն զատ: Այս բանը մեզի շատ ու-
րախալի եղաւ, քանզի կը հաւատանք
որ աշխատանքով շահուած բանը շատ
աւելի անուշ և յարգի է. իրենց հօրը
ստակոյն առնելէն տասն անգամ ա-
ղէկ է: Թող ուրիշ աղքատ տղայք
այս բարի օրինակին հետեւին, թող
իրենց խելքը և ոյժը գործածեն իրենց
մտաւոր և բարոյական օգտին հա-
մար եղած միջոցները ձեռք ձգելու:
Ուրիշ քաղաքներ և գիւղեր գտնուող
տղայք ալ թող արթնան և այսպիսի
ջանք ընեն: Աստուած օրհնէ աս թեր-
թերը կարգացող ամէն տղայք:

Կ. Ձ. Թ.

ՈՂ, ՊԶՏԻԿ ԱՆՈՒՇԻԿ

Այսպէս կ'ըսեն Միհրան և Մարիամ
նայելով իրենց պզտիկ եղբօրը որ
որդոցին մէջ կը քնանայ:

Այո, Միհրան և Մարիամ, անի-
կա իրաւ անուշիկ մըն է: Ի՞նչ
պզտիկ է բերանը, ի՞նչ փափուկ
են այտերը, ի՞նչպէս փոքրիկ գէր ձեռ-
ուղներով իր խաղալիքը պինդ կը
բռնէ: Ձեր գէմքին վրայ կը տես-
նեմ որ դուք շատ կը սիրէք ձեր այս
պզտիկ եղբայրը, և կ'ուզեմ ձենէ
բան մը խնդրել: Ձեր այս պզտիկ եղ-
բօրը համար ձեր գէմքերուն վրայ
երբէք ուրիշ բան մի ցուցնէք, բայց
եթէ սէր: Ձանացէք անոր կեանքը
երջանիկ ընել՝ զանի սիրելով: Կու-
ղէք այսպէս ջանալ:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԴԱՍ ՄԸ

Անդրանիկ՝ քերականութեան դաս
մը ունէր սորվելու, բայց շատ դժ-
ուարին կը գտնէր այն դասը, ինչու

որ փոխանակ անոր վրայ խորհելու,
անկէ ետքը ընելու բաներուն վրայ
կը խորհէր:

Մայրը տեսնելով որ Անդրանիկ իր
գասը սորվելու անփոյթ էր, ըսաւ ա-
նոր. «Անդրանիկ, դասդ չե՞ս սորվիր»:
«Կը սորվիմ, մայր», ըսաւ Անդրա-
նիկ, «փորձէ և տես»:

Մայրն առաւ անոր դասագիրքը և
ըսաւ. «Նախ կ'ուզեմ քեզի գիրքէդ
դուրս բան մը հարցնել. քաշ (օխա)
մը փետոնն աւելի ծանր է, թէ
քաշ մը կապարը»:

Անդրանիկ անմիջապէս ըսաւ. «Քաշ
մը կապարն աւելի ծանր է»:

«Առանց աղէկ խորհելու պատաս-
խանցիր, Անդրանիկ», ըսաւ մայրը.
«չե՞ս գիտեր որ մէկ քաշը միշտ մէկ քաշ
է, թէ փետոյ ըլլայ, թէ կապարի»:

«Երբ կը պատասխանէի», ըսաւ
Անդրանիկ, «միտքս թուամասին վրայ
էր որ ինծի կը սպասէ փողոցը»:

«Դասերուդ քեզի դժուարին երե-
նայուն պատճառն ալ ահա այս է»,

ըսաւ մայրը: «Անկարելի է որ կա-
րենաս դաս մը սորվիլ, քանի որ
չես խորհիր անոր վրայ: Հիմա
ըսէ տեսնեմ, այսօր ի՞նչ սորվե-
ցար, անունն ի՞նչ է»:

«Անունը բառ մըն է որ անձ մը
կամ իր մը նշանակելու համար կը
գործածուի», ըսաւ Անդրանիկ:

«Շատ աղէկ», ըսաւ մայրը.
«ասիկա սորված ես, բայց հաս-
կըցած ես միտքը»:

«Այո», պատասխանեց Անդրա-
նիկ. «միայն չեմ հասկնար թէ ին-
չու համար ամէն բառ անուն չէ»:

«Այլ և այլ բաներու համար
այլ և այլ բառեր կան», ըսաւ
մայրը. «երբ կըսեմ: Անդրանիկ, հո-
սի՛ր, Անդրանիկ բառով կ'իմանամ
անձ մը, ապա Անդրանիկ՝ անուն
է. եւս բառով ալ Անդրանիկին
կ'ըսեմ թէ ինչ պիտի ընէ, ուս-
տի և եւս տարբեր տեսակ
բառ մըն է, այսինքն բայ է: Հո-
ռով ալ կը ցուցնեմ Անդրանիկին թէ
«-ր պիտի գայ, ուստի այս ալ տար-
բեր է տեսակով Անդրանիկ և եւս բա-
ռերէն: Հո- մակբայ է»:

«Բայց երբ կ'ըսեմ եւս, բանի մը
վրայով չե՞մ խօսիր», ըսաւ Անդ-
րանիկ:

«Ոչ, բանի մը վրայով չես խօսիր:
Եւս ոչ անձ է ոչ ալ իր մը: Ինծի
եւս ճշ տուր, կամ եւս ճշ ցուցուր,
չես կրնար ըսել»:

«Բայց ի՞նչ անուն է, ճշ անուն է»,
ըսաւ Անդրանիկ: «Կրնամ ըսել ին-
ծի ձի մը տուր, կամ ինծի ծառ մը
ցուցուր: Արեւ, լուսին, տղայ, գիրք
և պատկեր, ամէնքն ալ անուն են,
այնպէս չէ»:

«Այո», ըսաւ մայրը. «կարծեմ թէ
սկսար հասկնալ թէ ինչ է անունը:
Հիմա հարցման մ'ալ պատասխան
տուր: Ի՞նչ ըրիր այն խառնիխուռն
սերմերը զորոնք Պր. Մկրտիչ քեզի
տուաւ»:

«Ամէն մէկ տեսակի սերմե-
րը ուրոյն մէկդի դրի, այնպէս որ
զանոնք հիմա կրնամ ցանել», ըսաւ
Անդրանիկ:

«Շատ աղէկ», ըսաւ մայրը. «բա-
ռերն ալ ճիշդ այսպէս զատելու ես
իրենց տեսակներուն, որպէս զի զա-
նոնք գործածել սորվիս: Քերական-
ութիւնը մեզի կը սորվեցնէ բառե-
րը զատելու եղանակը: Հիմա գնա
խաղալ»:

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԷՋ ՁՄԵՌ

Այս պատկերին մէջ կը տեսնէք եր-
կու տղայք որ կառք մը ունին. բայց
ասիկա զարմանալի կառք մըն է. ա-
նիւ չունի, քանզի գետինը թանձր
ծիւնով ծածկուած է, այլ տակը եր-
կու կողմէն անուոյ տեղ նեղ և ողորկ
երկաթէ գաւաղաններուն, որով այս
կառքը ձիւնին վրայ սողալով կ'երթայ:
Այս տեսակ կառքերը կը գոր-
ծածուին Ամերիկայի մէջ ձմեռը,

երբ փողոցները շատ ձիւն կայ: Այս տղաք ձին կը քշէն շատ արագ: Տեսէք ինչպէս տղուն մէկը կը պոռայ ձիուն՝ զանի փութացնելու համար: Ձին իր վզին բոլորաւորը և իր կաշմածին վրայ ունի բոժոժներ, այնպէս որ, թէպէտ անոր ոտնաձայնը չի լըսուիր կակուղ և յորդ ձեան վրայ, ժողովուրդը կրնայ լսել անոր դալը, և ճամբուն վրայէն խոտորիւ կ'երևի թէ ձին ալ կ'ախորժի այնպէս արագ երթալ. քանզի կառքն այնպէս թեթեւ է, և այնպէս դիւրաւ կը սահի, որ զայն քաշել ձիուն համար զուարճալի է:

ՀԻՆ ՊԱՏԸ

Մեր տանը մօտ հին պատ մը կայ: Անոր քարերը խախտած են և ծեփը թափած է, և պատը ճաթածներ ունի որ շատ տգեղ կ'երևան: Բայց պատին ստորոտը փոքրիկ բաղեղ (սարմաշղղ) մը բուսած է, որ տաք տարիէ ի վեր աճելով այն պատն ի վեր տարածուած և զանի բոլորովին ծածկած է, այնպէս որ անոր ճաթած տեղերը և ուրիշ տգեղութիւնները չեն տեսնուիր, քանզի բաղեղին տերեւներուն տակը մնացած են:

Մեր սիրտերն ալ արատաւորած և սոգեղացած են մեղքերով. բայց եթէ Աստուած կամենայ անոնց մէջ տնկել իր սուրբ սէրը, պատին վրայ աճող բաղեղան պէս այն սէրը մեր սրտերուն մէջ կամայ կամայ աճելով՝ ոչ միայն կը ծածկէ անոնց տգեղութիւնները և բիծերը, այլ և վերջապէս կը նորոգէ և կը գեղեցկացնէ աստուածատուր գեղեցկութեամբ:

ՅԱԻԻ ԴԱՐՄԱՆ ՄԸ

Հինգական տարու մանչ մը և աղջիկ մը փողոցը կը խաղային: Տղան բանի մը բարկացաւ, և իր ընկերոջ երեսին զարկաւ, ան ալ նստաւ ու սկսաւ լալ: Տղան բոպէ մը անոր երեսը նայեցաւ, ու յետոյ ըսաւ, «Եւնիկէ, ես չէի ուզեր քեզի քնաս տալ. կը ցաւիմ ըրածիս»:

Փոքրիկ աղջկան երեսն անմիջապէս զուարթացաւ, ու լալէն գաղթելով ըսաւ. «Բարի, թէ որ կը ցաւիս, զարնելդ չքնասեր զիս»:

Ուրիշ պզտիկ տղաք ու մեծ տղաք ալ, քանի որ կը ծերանան, պիտի

հասկնան թէ նեղութիւն կրողներուն համար միշտ ցաւ զգացող փափուկ սրտեր ունենալով, իրենց տեսած նեղութիւններն ու ցաւերը դարմանելու համար շատ մը կրնան օգնել:

ՇՈՒՆՆ ՈՒ ԿՈՎԸ

Անցեալ օր երկու փոքրիկ տղայ տեսայ որ պատուհանէն կը նայէին: Պզտիկը, Սամուէլ, «Երթամ պատկերները տեսնեմ» ըսելով բաղմոցէն (սէաիր) իջաւ. բայց անոր մեծ եղբայրը Յովհաննէս, ասիկա լսելուն պէս, աճապարեց, և իր պզտիկ եղբորմէն առաջ վաղելով պատկերներն առաւ. և կարծէք թէ այն պատկերներուն նայեցաւ: Ոչ, այլ որպէս զի եղբայրը չկարենայ առնել, զանոնք իր տակը դնելով նստաւ, և դարձեալ պատուհանէն կը նայէր: Սամուէլ սկսաւ պոռալ և աղաչել որ քնատկերները տայ, բայց Յովհաննէս տալ չուզեց զանոնք:

Այս պատկերին մէջի շունն ալ նոյն բանը կ'ընէ: Կովը եկած է մարոյն քով և կ'ուզէ բան մը ուտել, բայց շունը չուզեր անոր թողուլ բան առնել ուտելու համար, և կը հալածէ զանի անոր դէմ հաչելով: Շունը խոտ չի կրնար ուտել, բայց և այնպէս չուզեր թողուլ որ կոփն ուտէ անկէ:

Շունները մարդասիրութիւն չգիտնալով այսպիսի բաներ կ'ընեն: Բայց մանչ և աղջիկ տղայք գիտեն թէ պարտաւոր են ուրիշները հաճեցնել

մարդասիրութեամբ, ոչ թէ նախանձով և չարութեամբ տրտմեցնել զանոնք: Տղայ մը որ իր ընկերները կը տրտմեցնէ, ինք ալ ուրախ չըլլար: Ձկայ ուրախութիւն մը նման այն ուրախութեան որ կուգայ դէպ ուրիշները քաղցր և մարդասէր ըլլալէն:

ՄԻ ԽԱՌՆՈՒԻՐ

Անցեալ օր համբարձում գալոցէն տուն դնաց, ու լսեց որ խոհանոցը մէկը անկանի մէջ բան մը կը ծեծէր մեծ փութով: Ներս վազեց որ տեսնէ թէ ինչ է: Հոն կաթսան վառուած էր ու մայրը լաթ կը լուար տաշտին մէջ, նաև Պօղոս անկանին մէջ բոլոր ուժովը բան մը կը ծեծէր:

Համբարձում Պօղոսին վազեց ու հարցուց «Ինչ կայ մէջը». բայց պատասխանին չսպասելով ամուր մը փրչեց դէպ ի անկանը: Ան ատեն հասկըցաւ թէ ինչ կար մէջը, ինչու որ բարակ սև պղպեղէ ամպ մը անոր բերանն ու քիթը և աչքերը լեցուց: Ան ատեն սկսաւ լալ, փռնդտալ ու ասդին անդին ցաթկել: Կը կարծէր թէ պիտի խեղդուէր: Մայրը շուտով կակուղ լաթ մը ու քիչ մը ջուր առաւ և համբարձումին երեսէն պղպեղը լուաց, ցաւն ալ դադարեցաւ: Բայց երբ լալը լմացուց, մայրն ըսաւ անոր. «Համբարձում, ՄԻ ԽԱՌՆՈՒԻՐ»:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆԶ ԿԱՐԴԱՅՈՂ ՓՈԲՐԻԿ ՏՂՈՅ ՀԱՄԱՐ ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

9. Աստուածաշունչին ո՞ր տեղն ըսուած թէ քու բոլոր դործերդ կ'արձանագրուին:

10. Այս թերթին մէջ պատմուած տղան, որ պատկերը առաւ որպէս զի իր եղբայրը չառնէ, Գրիստոսի ո՞ր պատուէրը կ'ստրած եղաւ:

11. «Հրէշտակ էր ան» պատմութեան մէջի տղաքը Գրիստոսի ո՞ր պատուէրը պահեցին:

12. Աստուածաշունչին մէջ ո՞ր մանկան համար ըսուած է թէ շատ գեղեցիկ էր:

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ ԱՄՍՈՅ ՀԱՐՑԱՆՑ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

5. ԵՒ. Բ. 6:

6. Պօղոս:

7. Սուռամացիին որդին: 8. Գործ. Ի. 44:

ՀԱՆԵԼՈՒԿԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Կարմիր ծովը, որ Փարաւոնի զօրքը կ'լլէ:

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻՍՈՆԱՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԷՆ
Խմբագիր Ք. ԿՐԻՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ

Չափագնդար փողոց, Յակոբեան խան Թիւ 12.